

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22341/2024
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Републике Србије – Основни суд у Лесковцу, против извршног дужника – таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Маја Николић, адвокат из ..., ради извршења – наплате судске таксе, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3112/24 од 05.09.2024.године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног дужника – таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3112/24 од 05.09.2024.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног извршног дужника – таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3112/24 од 05.09.2024.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 3112/24 од 05.09.2024.године одбијена је као неоснована жалба извршног дужника – таксеног обвезника и потврђено решење о извршењу Основног суда у Лесковцу П 10924/20 од 05.07.2024. године којим је обавезан извршни дужник – таксени обвезник да плати судску таксу на тужбу од 17.800,00 динара, за опомену 390,00 динара и казнену таксу од 50 % од висине таксе из члана 40. став 1. Закона о судским таксама од 8.900,00 динара, укупно 27.090,00 динара на текући рачун јавног извршитеља, а уколико извршни дужник не изврши уплату наведеног износа одређује се извршење ради наплате новчаног потраживања на целокупној имовини извршног дужника, које ће спровести јавни извршитељ.

Против правноснажног решења, извршни дужник – таксени обвезник је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон), посебна ревизија је

изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, предмет принудне наплате је неплаћена судска такса на тужбу. Правноснажно решење засновано је на одредбама члана 3. став 1. тачка 1. и став 2, те члана 37. став 4. и члана 40. став 1. Закона о судским таксама. По овим одредбама обавеза плаћања таксе на тужбу настаје када се преда суду, односно када се изврши обрачун таксе, ако њен износ зависи од износа предмета спора, а за тужбе предате на записник – када је записник састављен, а уколико таксени обвезник не плати таксу суд ће послати опомену да плати таксу у року одређеном из члана 37. став 1. овог закона, те уколико не плати таксу у року, поред дуговане таксе биће одређена и казнена такса од 50% од висине таксе. Законске одредбе јасно су језички формулисане и нису подложне тумачењу, па по оцени Врховног суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Из наведеног разлога, применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6 ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ 106/15...9/20, 10/23 – др.закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према члану 27. Закона о извршењу и обезбеђењу искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног дужника недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**